

**PRZEWODNICZĄCY
RADY DO SPRAW UCHODźCÓW**

dr Paweł Dąbrowski
Rdm-61/318

Warszawa, dnia 29 czerwca 2018 r.

**Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo BPS/043-61-1747-RSU/18 przekazujące oświadczenie Senatora Jana Filipa Libickiego, dotyczące postępowania w sprawie obywatelki Kirgistanu Pani R. D., uprzejmie informuję o następujących ustaleniach.

Pani R. D. przybyła do Polski w dniu 28 sierpnia 2014 r. Podczas przekraczania granicy państwowej małżonek Ww. Pan K. K. działając w imieniu własnym oraz pozostałych członków rodziny złożył wniosek o nadanie statusu uchodźcy. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzją z dnia 16 kwietnia 2015 r. odmówił Ww. nadania statusu uchodźcy oraz udzielenia im ochrony uzupełniającej. Tę decyzję utrzymała w mocy Rada do Spraw Uchodźców w dniu 7 lipca 2015 r., a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z 7 stycznia 2016 r. oddalił skargę na decyzję Rady. Ten wyrok stał się prawomocny. W dniu 5 sierpnia 2015 r. Pani R. D. złożyła kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy, tym razem działając jako wnioskodawczyni występująca w imieniu męża i małoletnich dzieci. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców uznał kolejny wniosek za dopuszczalny w rozumieniu art. 38 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 51 ze zm.) i w konsekwencji powtórnie rozpatrzył sprawę merytorycznie. Decyzją z dnia 29 grudnia 2017 r. organ pierwszej instancji po raz drugi odmówił nadania Cudzoziemce statusu uchodźcy oraz odmówił udzielenia jej ochrony uzupełniającej. Cudzoziemka w terminie odwołała się do Rady i postępowanie odwoławcze nie zostało jak dotąd zakończone. Aktualnie Rada wystąpiła do właściwych organów o przekazanie informacji wskazanych w art. 45 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i inne organy), co jest standardowym działaniem, mającym ograniczyć ryzyko udzielenia ochrony osobie, której pobyt w Polsce kolidowałby z bezpieczeństwem państwa lub społeczeństwa. Po wpływie przedmiotowych odpowiedzi skład orzekający Rady niezwłocznie wyda w tej sprawie decyzję, o czym poinformuję Pana Senatora odrębnym pismem.

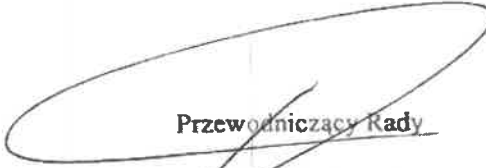
Pragnę nadmienić, że Rada na bieżąco monitoruje sytuację praw człowieka w Kirgistanie, na użytek postępowań prowadzonych wobec obywateli tego państwa (wniesione w 2017 r. odwołania dotyczyły 42 obywateli Kirgistanu), w tym także sprawę uwięzienia i osądzenia opozycyjnego polityka S. D. – brata Wnioskodawczyni. Istotną może być informacja, że w czerwcu 2018 r. rozstrzygając inną sprawę obywatela Kirgistanu, deklarującego polityczne związki z S. D., Rada uchylili decyzję odmowną Szefa Urzędu i nadała cudzoziemcowi i członkom jego rodziny status uchodźcy.

Zaznaczam jednak, że rozstrzygając sprawę Rada nie może kierować się osobistą sytuacją Cudzoziemki, w tym stanem zdrowia jednego z jej dzieci, albowiem kompetencje do ewentualnej

legalizacji pobytu w związku z wystąpieniem takich okoliczności zostały przypisane organom Straży Granicznej i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jako organom władnym udzielić zgody na pobyt humanitarny (art. 348 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach). Rada rozstrzygając o zasadności nadania statusu uchodźcy oraz udzielenia ochrony uzupełniającej może brać pod uwagę wyłącznie zagrożenia istniejące w kraju pochodzenia.

Do odpowiedzi dołączał sprawozdanie z działalności Rady do Spraw Uchodźców za 2017 r.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący Rady
dr Paweł Dąbrowski